RESEARCH ARTICLE

IOR PRESS

INTERNATIONAL RESEARCH JOURNAL OF TAMIL
சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

OPEN ACCESS

DOI: 10.34256/irjt22333

செவ்விலக்கியங்களில் காட்டும் விழாக்கள்

செ.வே. செல்வம் [அ, *]

[அ] தமிழியற்புலம், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை-625021, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ஆ தமிழ்த்துறை, வி.இ.நா. செந்தில்குமார நாடார் கல்லூரி, விருதுநகர்-626001, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Ceremonies Showing in Classical Literature

S.V. Selvam [a, *]

[a] Department of Tamil, Madurai Kamaraj University, Madurai-625021, Tamil Nadu, India

[b] Department of Tamil, V.H.N. Senthikumara Nadar College, Virudhunagar-626001, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
selvam.sv@vhnsnc.edu.in

Received: 14-03-2022
Revised: 16-06-2022
Accepted: 22-06-2022
Published: 27-07-2022

Check for updates

ABSTRACT

In primitive times, humans who wandered independently in their habitats without worrying about shelters needed to adapt their lifestyles to protect themselves from other life forms and to obtain the factors they needed to survive. People who had been living separately came together and started living in ethnic groups. The ceremony was a tool for the man who was destined to live like this out of fear of survival and to associate himself with his ethnic groups. And this festival was a factor in the evolution of this ethnic group into a society. Used as a tool in the early stages, the festival later evolved into a part of depicting the traditions and culture of a human-based society headed by a distinct ethnic group. In the course of time, this festival has become a reflection of the living arrangements of the people of that time and the materials used, customs and social systems depending on their environment. This article describes the events that took place from the beginning to the end of the festivals celebrated in Classical Literature.

Keywords: Classical Literature, Festivals, Ethnic Group, Events

முன்னுரை

ஆதிகாலத்தில் கிடைத்ததை உண்டு, உறைவிடங்களைப் பற்றி கவலைப்படாமல் தான் வாழ்ந்த வாழிடங்களில் தனித்தனியாக திரிந்த மனிதர்கள், பிற உயிர்களிடமிருந்து தன்னைக் காக்கவும், தான் வாழத் தேவையான காரணிகளைப் பெறவும் தன் வாழ்க்கை முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டியச் சூழல் அவர்களுக்குத் தேவைப்பட்டது. தனித்தனியாக திரிந்து வாழ்ந்த மனிதர்கள் கூடி ஓர் இனக் குழுக்களாக வாழ ஆரம்பித்தார்கள். அவ்வாறு வாழத் தலைப்பட்ட மனிதன் உயிர்அச்சத்தின் காரணமாகவும், தன் இனக் குழுக்களுடன் தன்னை இணைவித்துக் கொள்ளவும் ஒரு கருவியாக இருந்தது விழாவாகும். மேலும் இவ்வினக்குழு சமுதாயமாக பரிணாம வளர்ச்சி பெற இவ்விழா ஒரு காரணியாக இருந்தது. ஆரம்பக் காலக் கட்டங்களில் ஒரு கருவியாக பயன்படுத்தப்பட்ட இவ்விழா பின்னாளில் தனித்தனியாக இனக்குழுவாகத் தலைப்பட்ட மனிதர்கள் சார்ந்த சமுதாயத்தின் மரபு மற்றும் பண்பாட்டின் மரபுகளைச் சித்திரிக்கும் ஒரு பகுதியாக உருபெற்றது. காலப் போக்கில் இவ்விழா அக்கால மக்களின் வாழ்விடங்களின் அமைவின் பிரதிபலிப்பாகவும், அவர்களின் சூழல் சார்ந்து பயன்படுத்திய பொருட்கள், பழக்கவழக்கங்கள் சமுதாய முறைமைகள் ஆகியவற்றை அறிந்து

கொள்கிறவிதமாகவும் அடைந்தது. செவ்விலக்கியங்களில் கொண்டாடப்பட்ட விழாக்களின் தொடக்கம் முதல் இறுதி வரை நடைபெற்ற நிகழ்வுகளைப் பற்றி இக்கட்டுரை விளக்குகின்றது.

விழா என்பதன் வரையறை

விழா என்ற நிகழ்வு எதற்காக நடத்தப்பட்டது என்பதனை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். நாட்டின் பசியும் பிணியும் நீங்கவும் மக்கள் பகையற்று வாழவும் செல்வ வளம் நாட்டில் சிறக்கவுமே விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன என்பது உண்மையாகும் என்பதனை,

"பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி

வசியும் வரனும் சிறக்கென வாழ்த்தி"

என்ற பாடல் வரிகள் விளக்குகின்றன (Avvai Duraisamy pillai, 2008).

விழா என்றால் விழைந்து (விரும்பி) செய்யப்படுவது என்று பொருள் தரும். விழா என்பது மக்கள் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு கருத்தொற்றுமையுடன் இணைந்து மனமகிழ்ச்சியுடன் விரும்பிச் செய்தவதாகும். அவ்விழா என்பது விழவு, சாறு, திருவிழா, பண்டிகை, நோன்பு, திருநாள் என பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல்லாக அமைந்துள்ளது.

"சாறுகொள் ஊரின் புகல்வேன் மன்ற"

மேலே சுட்டப்பட்ட வரியில் இடம் பெற்ற சாறு என்னும் சொல் விழாவினைக் குறிக்கின்ற சொல்லாகும் (Subramanian, 2003).

"பெருவிழா விளக்கும் போலப் பலவுடன்" என

இப்பாடலில் விழா என்ற சொல்லே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (Subramanian, 2003). செவ்விலக்கியங்களில் விழாவினை குறிக்கப விழவு என்ற சொல்லாட்சியே பெரும்பான்மையாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. என்பதனை

"மள்ளர் குழிஇய விழவினானும்"

"முழவு கண் புலரா விழவுடை ஆங்கண்"

"கொங்கர்கள் மணிஅரை யாத்து மறுகின் ஆடும்

உள்ளி விழவின் அன்ன"

"வார்கழற் பொலிந்த வன்கண் மழவர்

பூந்தொடை விழவின் தலைநாள் அன்ன

தருமணல் ஞெமிரிய திருநகர் முற்றம்"

"விழவு கொள் மூதூர் விறலி பின்றை

முழவன் போல அகப்படத் தழீஇ,"

என்ற மேற்கண்ட செவ்விலக்கியப்பாடல் வரிகளின் வழி அறியமுடிகின்றது (Subramanian, 2003).

விழாவின் வகைகள்

உயிர் அச்சத்தின் காரணமாக சமுதாயமாக மாறிய மக்கள், சமுதாயத்துடன் தன்னை இணைவித்துக் கொள்ள நினைத்தனர். அதனால் தாங்கள் விரும்பி நிகழ்த்திய விழாக்களை இரு வகையாகப் பகுத்துக் கொண்டாடியதை செவ்விலக்கியங்கள் வழி அறிய முடிகின்றது.

I. இல் விழா
II. சமுக விழா

இல் விழா

தன் இல்லத்தாரினைத் தான் சார்ந்த சமுகக் குழுவிற்கு அடையாளப்படுத்த அல்லது அறிமுகப்படுத்த தன் இல்லங்களில் நடத்திய விழாவாகும். இவ்விழா இல் விழா என்று வரையறுக்கப்படுகின்றது.

சமுக விழா

உயிர் அச்சத்தின் காரணமாக தனிமனிதனாய் வாழ்ந்தவர்கள் சமுகமாய் வாழ தலைப்பட்டப்பின் அனைத்து மக்களும் ஒன்றிணைந்து தங்களின் ஒற்றுமையை வெளிப்படுத்தவும், தங்களுக்கு அச்சத்தினை ஏற்படுத்திய தெய்வங்கள் உள்ளம் மகிழ்ச்சி அடைந்து தங்களைக் காக்கவும், ஆண்டு முழுமையும் தங்களுக்காக உழைத்தவர்கள் தங்களின் உழைப்பின் களைப்பினைப் போக்கிக் கொள்ளவும் கூட்டாக இணைந்து விழா நடத்தினர். இவ்விழா சமுக விழா என்று வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. குன்றும், மலையும், காடும், நாடும் எனப் பலதரப்பட்ட நிலப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த மனிதர்கள் பலரும் ஒன்றுபட்டு இணைந்து விழா கொண்டாடி இருக்கின்றார்கள் என்பதனை,

"தென் குமரி, வட பெருங்கல்,

குண குட கடலா வெல்லை,

குன்று, மலை, காடு, நாடு

ஒன்று பட்டு வழி மொழியக்"

என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் வரிகளின் வாயிலாக வெவ்வேறு நிலப்பரப்பில் வாழ்ந்த மக்கள் ஒரு இனக்குழுவாக இணைந்து வழிபட்டு விழாவினை நடத்தியுள்ளதனை அறியமுடிகின்றது (Subramanian, 2003).

சமுக விழா

தற்காலத்தில் நகரங்களிலோ, கிராமப்புறங்களிலோ மக்கள் அனைவரும் ஒன்றுகூடி இணைந்து விழாக்களை இணைந்து நடத்த விரும்பினால் உடனடியாக நடத்திவிடமாட்டார்கள். விழா என்பது ஊர் கூடித் தேர் இழுப்பது போன்றதாகும்.

விழா எடுக்க நினைத்த மக்கள் ஒன்றுபட்டு ஒருமித்த கருத்துடன் விழா நடத்த குழு அமைப்பர். அக்குழுவினர் எடுக்கும் முடிவுகளுக்கு அனைத்து மக்களும் கட்டுபடுவர். அக்குழுவினரே விழா நடத்த கால கணிதரை கொண்டு நாள், நேரம் குறிப்பர். விழா தொடங்கியதன் அடையாளமாக வாழிடங்களைச் சுண்ணம் அடித்தும், சுத்தம் செய்தும் அழகுப்படுத்துவர். அதன்பின் கொடியேற்றுதல் என்ற நிகழ்வு நடைபெறும். கொடியேற்றுதல் என்பது விழா ஆரம்பம் ஆகிவிட்டது என்பதனை ஊராருக்குத் தெரிவிக்கும் அடையாளம் ஆகும். அக்கொடியேற்றுதல் நிகழ்வு நடந்து முடிந்துவிட்டால் உள்ளூர்காரர்கள் வெளியூர் செல்லக்கூடாது என்றும், வெளியூர்க்காரர்கள் உள்ளூர்க்கும் வரக்கூடாது என்றும் கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டது. ஏனெனில் விழாக்காலங்களில் ஊருக்குள் நோய் நொடி பரவி விடக்கூடாது என்றும் அவ்வாறு பரவி விட்டால் தெய்வக்குற்றம் ஆகிவிடும் என்றும் அச்சம் ஏற்பட்டது. அனைத்து மக்களும் விழா முடியும்வரை சுத்தமாகவும், பாதுகாப்பாக இருக்கவேண்டும் என்று அறிவுறுத்தவே இக்கொடியேற்றுதல் என்ற நிகழ்வு நடத்தப்பட்டது. அறிவுறுத்தலை மீறி செயல்பட்டவர்களுக்குத் தண்டனையும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. வழிபடுதெய்வம் வாகனத்தின் உருவத்தினை கொடியில் ஓவியமாக வரைவர். வரைந்த கொடியினை மக்கள் கூடி தெய்வத்தின் முன் கொடியேற்றுதல் என்ற நிகழ்வாக நிகழ்த்துவர். அவ்விழாவில் கலந்து கொள்ள விரும்புவர் அகச்சுத்தத்துடன் இருப்பதைக் காட்டவும், தங்களை மற்றவர்களிடம் இருந்து தனிமைப்படுத்தி விழாவில் இறைப்பணியில் இருப்பதை அடையாளப்படுத்த காப்பு நூல் என்ற அணியை கையில் அணிந்து இருந்தனர் (Venkatasami nattar, 2005). விழா அன்று இசைக்கருவிகள் முழங்கப்பட்டன.

அப்பொழுது தெய்வம் ஏறப் பெற்ற பெண் அம்பலத்தில் நின்று ஆடி அருள்வாக்கு கூறியுள்ளனர். தாங்கள் விழா எடுக்க காரணமாக இருந்த தெய்வங்களுக்கு ஆடு கோழிகளைப் பலியிடுவர். விழா தொடங்கியதை மக்களுக்கு தெரியப்படுத்த கொடியேற்றியதைப் போல விழா முடிவுற்றது என்பதனைத் தெரிவிக்க அந்த கொடியினை இறக்கி நிறைவு செய்வர். இவை இன்றைய கால நிகழ்வாக இருந்தாலும் சங்க காலம் தொட்டே இந்நிகழ்வு முறைகள் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. தற்காலத்தைப் போன்றே பண்டைய காலத்திலும் இவ்விழாக்களைக் கொண்டாடிய செய்தியினை செவ்விலக்கியங்களின் விரிவாக எடுத்தியம்பியுள்ளன (Venkatasami nattar, 2008). விழாக்காலங்களில் விழா தொடங்கிய நாள் முதல் முடியும் நாள் வரை தற்கால மக்கள் பின்பற்றுபவையெல்லாம் செவ்விலக்கிய கால மக்கள் பின்பற்றியதாகும். இந்நிகழ்வுகளை 'சடங்குகள்' என்று தற்காலத்தில் பெயரிட்டு அழைக்கின்றனர். செவ்விலக்கிய கால சமுக மக்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து நிகழ்த்திய நிகழ்வுகளை பின்வருவனவற்றில் காணலாம்.

சமுக விழாவின் வகைகள்

அ. இறை சார்ந்த சமுக விழா,

ஆ. இறை சாரா சமுக விழா என்று இரு வகைப்படுத்தலாம்.

அ. இறை சார்ந்த சமுக விழா

இறை சார்ந்த விழாவில் தெய்வம் முதன்மைப் பொருளாக கொண்டு நடத்தப்படுவதாகும். உயிர் அச்சத்தின் காரணமாகவும், தனக்கு வேண்டிய தேவைகளை பெற்றுத் தந்த தெய்வத்திற்கு படையல் இட்டு வழிபாடு நடத்துவது இறை சார்ந்த சமுக விழாவாகும்

எடுத்துக்காட்டு

1. கார்த்திகை திருவிழா
2. திருவோணம் விழா
3. இந்திர விழா
4. திருப்பரங்குன்றத்து விழா
5. வேங்கட (அ) திருப்பதி விழா
6. பங்குனி விழா
7. வெறியாட்டு விழா

ஆ. இறை சாரா சமுக விழா

ஆண்டு தோறும் உழைத்து அழுத்த மக்கள் தங்கள் அழுப்பை போக்கிக் கொள்ளவும், மகிழ்ச்சியுடன் தன் இல்லத்துடன் பொழுது போக்கிக் கொள்ளவும் நடத்திய விழா இறை சாரா விழாவாகும். இவ்விழாவில் இறைவன் முதன்மை பொருளாக இராமல், மன மகிழ்ச்சியையே பிரதானமாக கொண்டாடுவது ஆகும்.

எடுத்துக்காட்டு

i. புதுபுனல் விழா
ii. தை நீராட்டு விழா
iii. இளவேனில் விழா (அ) காமவேள் விழா
iv. உள்ளி விழா
v. பூந்தொடை விழா
vi. கோடியர் விழா

இறை சார்ந்த சமுக விழா மரபுகள்

vii. விழா நடத்த குழு அமைத்தல்
viii. நாள், கோள் பார்த்தல்
ix. கொடி ஏற்றுதல்
x. விழாவினை முரசு அறைந்து அறிவித்தல்
xi. காப்பு நூல் கட்டல்
xii. முந்நீர்
xiii. மங்கலப் பொருட்கள்
xiv. நகரினை அலங்கரித்தல்
xv. பூசாரிகள்
xvi. நற்சொல் கேட்டல்
xvii. இசைக் கருவி முழங்கல்
xviii. அணங்குறு மகளிர் (தெய்வம் ஏறப்பெற்று குறி கூறல்)
xix. பலியிடல்
xx. விழாக்கள் நடை பெற்ற நேரங்கள்
xxi. விழாக் காலத்தில் மகளிர்
xxii. விழாக்காலத்தில் சிறுவர் - சிறுமியர்
xxiii. விழாக்காலங்களில் நடைபெற்ற வணிகங்கள்
xxiv. கலை நிகழ்ச்சிகள்
xxv. கொடி இறக்கல்

முடிவுரை

இவ்வாறு விழாக்கள் இல்விழா, சமுக விழாவாக என்று இரு வகை விழாக்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் இறைச் சார்ந்த விழாவில் இறைவன் முதன்மைப் பொருளாகவும். இறை சாரா விழாவில் மன்னனும் மக்களும் முதன்மப் பொருளாகவும் இருந்துள்ளதனையும் இக்கட்டுரை வழி அறிய முடிகின்றது.

References

Avvai Duraisamy pillai, S., (2008) Ettuthogai, Tirunelveli Thennindia Saiva Sithantha Noorpathippu Kazhagam, Tirunelveli, India.

Subramanian, S, V., (2003) Paathupattu, Koviloor madalayam, Koviloor, India.

Venkatasami Nattar, N.M., (2005) Manimekalai Theliurai, Saradha Pathippagam, Chennai, India.

Venkatasami Nattar, N.M., (2008) Silappathikaram, Ramaiya pathipagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License